

PLEBÁNIA

HITKÖZSÉGI ÉRTESÍTŐ. — KIRCHENGEMEINDE-ANZEIGER.

KIADJA ÉS SZERKESZTI
a róm. kath. lelkészi hivatal.

Lapunk az egyházmegyei Főhatóság
engedélyével jelenik meg.

Élet, mit adsz nekem?

Olyanok vagyunk, mind az a kipirultarcú csöpp gyerek, ki furfangos kis eszével, száz variációban ostromolja a fehérszakállú Mikulást, hogy sejtelmes tarisznyájából sok-sok ajándékot rakjon az ajtó elé tett cipőbe... És reggel, midőn megtalálja benne a pár szem savanyú cukrot s mellettea piros máslival cifrázott virgácsot, — amit nem minden célzat nélkül feledett ott a Mikulás, — úgy érzi magát, mint az ehés cica, ha parikás hust dobnak neki. Gyorsan eldugja a virgácsot, nehogy a mama meglássa talán, és... és...

Úgy évelejen, mi is fényesremázolt világjáró papucsainkat kidugjuk az ajtó elé, hogy a Mikulás, az a csapzóthajú Élet, hordja bele a megálmodott ajándékokat. És lessük, lessük, mit kapunk belé...

S reggel, midőn megtaláltuk a pár cukrot, meg a virgácsot, síróra görbült szájjal kinyitjuk a panasz zsilipeit:

Élet, te csunya Mikulás, hát csak ennyi az egész? Nincs semmi egyebed számomra? Hát hol a többi, amit kértem? Egy kis szeretet, barátság, szívnyugalom, családi melegség, stb... Kinos, ijesztő így az élet!...

Ne így, te vén gyerek! — szól az Élet. — Hiába nyafogsz, nem használ az semmit. Én csak annyit és azt adom neked, amit s amenynyit te adtál nekem.

Az élet olyan mint egy nagy leszámítolóbank, mely a betéteket állandóan fizeti kamatostól együtt. Hallod, kamatostól együtt. Csődbe sohasem jut, sőt állandóan emeli a kamatokat. Az igazságos Isten rendelte úgy!

Leszámítolják: a pohár alamiznavizet, szegények kenyérmorzsáit és fillérjeit, a sírók letörölt könnyeit, kamatostól... a barátságos kézszorítást; a bátorító, jó szót; az örömet, melyet mások szívében keltettél, szintén kamatostól együtt...

Der goldene Mittelweg.

Bei den alten Römern war es eine Zeit, wo man zu Ehren des Bachusgottes sogenannte Bachanalien veranstaltete. Da man meinte, daß unter Saturnus, dem sagenhaften Heiden-Gotte, die Menschheit goldene Zeiten des unbeschränkten Glückes hatte, galten diese Vergnügungen auch ihm; dem entsprechend hiessen sie auch Saturnalien. Die Griechen hatten auch diese Sitte unter dem Namen: Orgien.

Hört man diesen Ausdruck, da hat man schon ein Bild davon. Voraussetzung zu diesen Orgien war, daß man seinen gesunden Menschenverstand eine Zeitlang fahren lasse, seinem Menschtum sich entledge, sich in den Genuß bis zum Hals versenke. Wir verstehen darunter die tollste und vollste Ausgelassenheit ohne Schranken. Das waren heidnische Sitten, würde einer sagen — und recht hat er. Wie die christlichen Lehren zur Geltung kamen, war man eifrig bestrebt, diese Orgien abzuschaffen. Und mit Recht! Schon das natürliche Denken, geleitet von der täglichen Erfahrung, ermahnt uns, daß wir auch die Freude mit Mass geniessen sollen. Bei den Arzneien ist die Qualität der Mischung vorgeschrieben, es geht auf Milligramme, sonst könnte es eher schaden, als heilen. — In der Speise muss man Mass halten, sonst kommen die unangenehmsten Folgen. — Arbeiten tut man schon gerne, aber das hat seine Zeit, worauf die Ruhe folgen muss.

Gilt das Masshalten bei den gewöhnlichen Angelegenheiten des Menschen, umsomehr müssen wir dann im Geniessen haushälterisch sein.

Hier müssen wir zu allererst etwas ins klare Licht stellen. Die kath. Kirche, überzeugt, dass echte Freude das Gewürz des Lebens, dementsprechend auch Gott genehm ist, war nie gegen dieselbe. Im Gegenteil fordert sie ihre Kinder öfters auf, sich zu freuen. „Freuet euch, ich sage es nochmals, freuet euch!“ (Der hl. Paul). Doch folgt sofort auch die

De leszámítolják szintén, kamatoskamataival együtt az öklözéseket, veréseket, sebeket, melyeket másokon ütöttél; a veszekedéseket, durváskodásokat, csaláskinzást; a családokat, melyek mások kenyerét elvették; a káromlásokat és mindent, amit csak tettél.

„Az étellel nem lehet vitatkozni ép úgy, mint a karddal, mely keresztüldöf.“

Vigyázz tehát, mint adsz be az élet leszámítolóbankjába, mert jön nemsokára a leszámítolás, a visszafizetés. Ki tudja, talán már érzed is a kereső kamatokat!...

Élet, mit adsz nekem? Ő felel: „Amit te adtál nekem, de kamatostól.“

Egyházközségi közgyűlés.

Lapunk első számában röviden jeleztük, hogy a közgyűlés f. é. jan. 26.-án lesz. A nevezett napon meg is történt nem remélt érdeklődés mellett. Az iskolaterem teljesen megtelt komoly férfiakkal, kik között nagy számban voltak német hitközségi tagok. A közgyűlés tárgyai a következők voltak: Elnök (a lelkész) a számadógondnokkal beszámol az egyházközség vagyonáról, mely szerint van közel 13 hold lelkészi birtok szakszerű kezelés alatt, továbbá kilenc alap, melynek egyrésze holt értékpapírban, másrésze kamatra van elhelyezve; az egésznek összértéke: 27.884 Leu. Utána Fazekas József megbízott pénztárnok olvassa fel az elmúlt évről szóló pénztári kimutatását. Eszerint egyházi illeték fejében bejött 1929 évben 143.035, ehez járul 10 öl fa eladási ára, melyet a város ad éventé az iskolának.

A kiadások összege: 141.817.

Ugyancsak fenti pénztárnok úr Nyáguj József temetőgondnok hiányában beszámol a temető bevétel- és kiadásairól. Bevétel volt 8770 Leu ebből a kiadás 8870 Leu.

A jelen 1930 évre szóló költségvetés szintén be lett mutatva, mely szerint 122.884 Leu előirányzott bevételnek 122.884 Leu kiadás felel meg. A közgyűlés mindezeket tudomásul vette.

Ezek végeztével elnök kihirdeti, hogy az egyháztanács megbízatásának három éve letelt, a megbízatás jelen pillanatban magától megszűnik, új egyháztanácsot kell választani. A közgyűlés egyhangulag választja meg a következő tagokból álló egyháztanácsot. Számadó gondnok Györffy Viktor, pénztáros Fazekas József, temető gondnok Kiss András; továbbá rendestagok: Andel Anton, Berzsnik Lajos, Dorant József, Fiedler János, Finger István, Gajzágó Kálmán, Grahoffer Elemér, Jakab József, Kertész Rezső, Kohl József, Dr. Novák Rezső, Nyári Ferenc, Pápay Antal, Dr. Pospisil Rudolf, Székely József, Vinczi Károly; póttagok: Fazekas Sándor, Mészáros Károly, Meisinger József, Váczi József, Sollich Ferenc.

Végül elnök ismerteti a róm. kath. iskola mai helyzetét. Iskolánk két tanerővel és ugyanannyi tanteremmel bir. Utóbbi években azonban — Istennek hála — a tanulók száma annyira megnövekedett, hogy már tovább nem lehet két tanteremben elhelyezni, egy újról kell föltétlenül gondoskodni; ugyancsak égető szükséglet egy német kath. iskola felállítása. Közgyűlés ezt tudomásul veszi; a módoza-

Beschreibung echter Freude: „Eure Sittsamkeit sei allen Menschen bekannt, denn der Herr ist nahe“. Ja, freuet euch, aber sittsam, keusch. Wenn du nicht tanzen kannst in anständig ehrbaren Kleidern, dann lieber darauf verzichten; wo deine Tugend gefährdet wird, so dann lieber nicht hingehen. Wenn von dir gefordert wird, mit deinen Kameraden bis ins Frühe zu schmausen — nein: trinke ein paar Glas, dann nimm den Stock und geh' in dein Haus. Du hast dann gespart an Zeit Ruhe und Geld. Mass, Sittsamkeit, Anstand und Tugend! „Denn der Herr ist nahe“. Schon lastet seine strafende Hand schwer auf uns. Die miserable wirtschaftliche Lage, die schreiende Not der Massen — das Zerwürfnis der gesellschaftlichen Klassen — ist es vielleicht nur zufällig gekommen? Nein! Die Menschheit ist dem Fluche, nicht dem Segen, näher gekommen und bessere Zeiten können wir nur erhoffen, wenn Gottes Gebote mehr respektiert werden.

Bericht

über die Generalversammlung der Mediascher röm. kath. Kirchengemeinde. Wie schon in der Plebánia zu lesen war, war der der Tag der Generalversammlung auf 26. Jänner l. J. festgelegt. Am selben Tage ist sie auch gehalten worden, wobei auch die deutschen Mitglieder in imposanter Zahl erschienen sind. Es wurden Berichte über die Jahresrechnung der Kirche, der Schule und des Friedhofs vorgelesen; dann ist der neue Kirchenrat gewählt worden. Derselbe wurde aus folgenden Herren zusammengestellt. Kurator: Györffy Viktor, Kassier Fazekas József, Kurator des Friedhofs Kiss Andreas (wohnt Str. Plevnei). weitere Mitglieder sind: Andel Anton, Berzsnik Lajos, Dorant József, Fiedler János, Finger István, Gajzágó Kálmán, Grahoffer Elemér, Jakab József, Kertész Rezső, Kohl József, Dr. Novák Rezső, Nyári Ferenc, Pápay Antal, Dr. Pospisil Rudolf, Székely József, Vinczi Károly, póttagok: Fazekas Sándor, Mészáros Károly, Meisinger József, Sollich Ferenc, Váczi József.

Weiter wurde die Notwendigkeit eines neuen Schulbaues festgestellt, da die ungarischen Schüler bedeutend vermehrt sind und auch die deutsch-katholischen Kinder einer eigenen Schule bedürfen. Dem Beispiel des Herrn Kurator folgend, der für die neu zu errichtende Schule 1000 Lei angeboten, haben verschiedene Herren gezeichnet, so dass wir eine Summe von Lei 15.400 aufzeichnen können.

Mit dieser Summe kann man natürlich keinen Neubau machen, darum ist die Zeichnung nicht abgeschlossen. Wir hoffen, dass wir mit Einsicht, religiösem Gefühl und Weitherzigkeit doch schon über eine Summe verfügen werden, welche den Schulbau möglich macht.

Die Generalversammlung ist in voller Harmonie abgelaufen, was der Einsicht, Intelligenz und feinem Sinn zuzuschreiben ist.

Des neuen Kirchenrates feierliche Eidleistung wird am 9. Februar, Sonntag, 10 Uhr in der Kirche stattfinden.

tokról rövid vita keletkezik, melynek Györfly Viktor gondnok uri gesztusa vet véget: felajánl az iskola-építés céljára 1000 Leut. A jó példát sokan követik s hátalelt szívvél számolhatunk be a következő jegyzésekről: Györfly Viktor, Fazekas József, Kohl József, Finger István, Grahoffer Elemér, Dorant József, Andel Anton, Fiedler János 1000—1000 Leu; Mészáros Károly 600; Zudor Mihály, Finger József, Gyimán László, György Mihály, Jilg Henrik, Pauer Rudolf, Tischler Rezső, Székely Károly, Berzsnik Lajos, Korpos István, Szabó Albert, Konradt József 500—500 Leu; Schamburger Frigyes, Karácsony András, Gál Béla 300—300 Leu; Szabó Samu (fizetve), Szabó János 200—200 Leu. Miklóssy Dénes, Lőrincz Imre, Balázs Izsák. Minksz Eduard, Id. Szabó Mózes 100—100 Leut. Isten fizesse meg!

De bármily bőkezűséggel is találkoztunk, mégis meg kell jegyeznünk, hogy a jegyzett összeg csak elenyésző része annak a több százezer Leunak, melyre az iskolaépítésnél szükségünk van. Várjuk tehát a megértés további megnyilatkozását.

Ezek után elnök megköszönve az impozánsan megnyilvánult érdeklődést, úri magatartást és egyetértést, üdvözölve a megjelenteket, a gyűlést bezárja.

Az új egyháztanács **ünnepélyes eskütétele** február 9-én, vasárnap a nagy mise keretében lesz.

Még adós vagy egy felelettel.

Az egyik hithirdető mondja el következő kedves megfigyelését.

A hindú faluban, melyben lakott, feltűnt neki a lakóházaknak össze-vissza, majdnem rendetlen építése, nem törődve az utcák és terek kialakulásával. Először azt gondolta, hogy a művészi érzék, izlés hiányára vezethető vissza az egész, míg végre megtudja a valódi okot.

A hindú csak azon feltétel mellett épít házat, ha ablakából kilátás nyílik a templomra. Reggel első, este utolsó tekintetét arra irányítja, benéz az ablakán, este segítség meg az istenek. A saját kicsi házából látni akarja az ő isteneit...

Nagyszerű gondolat: Kilátás az ablakomból a templomra, benézni a templom ablakán, hogy segítsen az Isten!...

Ezt érezte meg a hindú. Erről beszélt már régen a próféta, midőn ezeket írta könyvébe: „Boldog férfiú, ki a mindentlátó Istenről gondolkodik... ki háza mellé telepszik és ablakain benéz és ajtajánál hallgatódzik...”

Nem volna szép, ha elmaradnál a pogány hindutól, ha eleresztenéd füled mellett a próféta mélyértelmű mondatát.

Boldog csak az a ház lesz, melynek ablakán a templomra is néznek és nemcsak a gyárkéményre, mozivásznonra, a tánctermetek, kavéházak szenvedélyes tűzben égő ablakaira.

Az a másik titokzatos ház, — a szived — is csak akkor lelheti meg nyugalmát, ha a villogó két szemablak nézi az Urat templomában; ha besurran az oltárszekrény (tabernákulum) elé és hallgatódzik ottan. Meghallgatja, mit mond neki a jóságos Isten.

A mult alaklommal azt kérdeztem: „Hát te szereted-e templomodat!” Még adós vagy a felelettel. Ujból felteszem azért a kérdést: Szereted templomodat?

Hát hogyné szeretném, hisz nem lehet nem szeretni azt.

Igen? Szereted?

Bocsáss meg, de nem hiszem. Mostanában nagyon ritkán, sőt heteken át egyáltalán nem látlak meg csak a templom felé se járni, annálkevésbé a templomban bent, ez annak a jele, hogy hazug a feleleted. Félrevezeted önmagadat.

Ne haragudj ezen kijelentésemért, de nézd csak, te a felvilágosultságot, a nagykorúságot abban talárod, hogy elkerülsz a templomodat. A vasárnapokat és ünnepnapokat arra használod, hogy fegyelmezetlen szórakozások léha örömeibe dobod magadat és pipa-füstös, börgőzős levegőben akárhányszor lekicsinyeled, kineveted templomodat barátaid kedvéért, sőt az is megtörtént, hogy kérkedtél, dicsekedtél velem, mint valami hőstettel.

Aki szereti templomát, benéz abba sokszor, okvetlen minden vasárnap meg ünnepnap és meghallgatja ott mit beszél a jó Isten, mit kíván tőle és ahhoz szabja életét.

* * *

Templomunk festéséhez hozzájárultak: Káfliekvics Félix, 1000 leivel; Eisenhauerné, Bábinszky János, Rill család, Böss Mártha, Böss Josefina 400—400; Delewak Josefina 800; Darvas József, Barabás János 500—500 leivel; Tomae Anna, Berzsnik Lajos, Belényessy Béla, Pongrácz Erzszi, Korpos István, Wernetta Ernst, Winkler Franz, Luise Schwarz 300—300 leivel; Egri Károly 350 leivel; Jakab József, Dvorschak Eduard, Trenk Mici, Jakab Józsefné 250—250; Frau Mikesch, Nalepka, Finna Géza, Kun Sarolta, Citron, Gams Martin, Greiner Johann, Kohlmann Johann, Albert József, Koncz János, Zavaczky György, Vajna Sámuel, Székely Károly, Hemmert Mihályné özv., Benefi József, Pulver József, Kajlik József, Márton Albert, Iszlay Rezsőné 200—200; Simon László 240; Rudolf Karl 150; Minksz Anna, Witwe Schieb, Welzer Franz, Szilágyi Józsefné 120—120; Veres Róza 150; Vetter Franz, Stossek Emil, Dorak Johann, Pill Dominik, Schwarz Alois, Tomek József, Müller Stanislav, Lederer Maria, Kirchttag Alfred, Szabó József, Servatius Gustav, Widmeier Josef, Ranftner Margareta, Kainz Felix, Pessek Rudolf, Wolf Franz, Steiner Eugen, Kovács Ferencné, Vida Istvánné, Ilyés Lajosné, Karácsony András, Kelemen Lajosné (Darlac), Pongrácz Etelka, Schüsser Nikodém, Decker György, Mikesch Károly, Bartos József, Schüsser Viktor, Farkas János, László Ferenc, Lőrincz Imre, Sata Gáspár, András Jánosné, Kuti János, Kattinger, Wojcehovszky Emma, Havel Franz, Kopp Johann, Rappi Lajos, Pfördner Karl, Heinike Károly, Tánccs Károly, Rákóczi Ede, Dr. Hirsch Tibor, Váci Mici, Kercsák Ludwig, Rosin János, Hegyi József, Józsa Sándor, Bertók Aladár, Károl József, Koszka Sándor, Komisa Nina, Kosteá Frigyes, és Katalin, Szabó János, Kiss András, Knall József, Bertók György, özv. Bertók Györgyné, Radler György, Römer Johann, Miklóssy Dénes, Borek Ferenc, özv. Borek Ferencné, Majorán Pál ifj., Csuz Károly, Szabó Elek, Bakó

Lajos, Nedelka Gyula, Kovács Ferencné, Kahl Ernst, Stuchlich Anna, Szabó Sándor, Gáll Béla, özv. Szöcs Jánosné, Birtalan Károly, Kertész Rezső, Simó Andrásné, Simon Mihályné, Székely Jánosné, 100—100 leivel; Bursinsky Eduard, Sáfár Jánosné, Hurai János, Bauer József, Dobai Ferencné 80—80; Fiala Franz, Reif Eduard, Kosler Ferdinand, Veress Aron, Gudas August, Kolin Vilmos, Calan János, Komisa Vaszil, Seidel Emil, 60—60; Andre Márton 51; Borsos Sándor, Kaffka Andor, Kaffka József, Lőrincz Tamás, Schäfer Georg, Kiss Ferencné, id. Zelch Mihályné, Mühlbauer, Török Károly, Damó István, Kuti Istvánné, 50—50; Rabats Franz, Rippka Richárd, Kosteá Sándor, Eczet András, Szekeres Anton, Weber Johann, özv. Biró Sándorné, Kugy Stefanné, Kalin Rudolf, Kosteá Máté, 40—40; Lang Rudolf 30; Polika Károly 35; Seehuber Konrad, Schnabel Johann, Kattlinger Róza, Wojkovsky Alexander, Weber Josef, Forscher Franz, Scholtis Florian, Barabás Béla, Lukás Franz, Friedrich Franz, Schindler Josef, Veres Mária, Kosteá Lenda, Anton Karola, Molnár Róza, Kosteá Adolf, Kosteá József, Kalin Emil, Kalin György, Komisa János, Komisa Péter, Trandafir Karolina, Péter Sándor, Hudula Péter, Mereno György, Fagyura Anna, ifj. Péter Sándor, Péter Linka, Fagyura Viktor, Komisa Linka, Merena Linka, Sándor Géza, Kosteá Viktor, Piros Antal, Sáfacsék Josef, Vikárius Ferencné, 20—20; André Vera, Wokan József, 10—10 leivel.

Die „Plebánia“.

Wir lassen die unterstehenden Zeilen folgen, um auch direkt aus deutscher Hand die Aufgabe dieses Blattes zu hören.

Mit dem Erscheinen dieses Blattes ist ein jahrzehntes, dringendes Bedürfnis in Erfüllung gegangen.

Die Notlage unserer Kirchengemeinde wird immer grösser und immer notwendiger, daher auch der Zusammenschluss der röm. kath. Glaubensgenossen. Nur wenn wir geschlossen dastehen, können wir nach innen und nach aussen Grosses und Ganzes leisten.

Vor grossen Aufgaben, die in allernächster Zeit gelöst werden müssen, steht unsere Kirchengemeinde. Ich denke dabei an den Bau eines Schulgebäudes. Die ungarische Schule hat sich als zu klein erwiesen und eine deutsch-katholische besteht derzeit überhaupt nicht. Anschliessend an den Bau kommt auch die Sorge zur Erhaltung der Schule.

Ausser diesem weise ich auch auf unseren Friedhof hin. Er bedarf dringend einer Einfriedigung, abgesehen von anderen notwendigen Verbesserungen.

Noch viele andere wichtige Aufgaben harren ihrer Lösung. Der Kirchenrat wird berufen sein, diese Fragen zu lösen und unserer „Plebánia“ fällt hier die wichtige Aufgabe zu, die Vermittlerin öffentlichen Meinungs-austausches zu sein. Sie soll uns auch über die Ereignisse innerhalb unserer Kirchengemeinde unterrichten und daher in keinem kath. Hause fehlen.

J. D.

Mi történik nálunk?

A pápa aranymiséje. 1929 december 20-ika nagyon fontos történelminap az egyház történelemben. Ezen a napon hagyta el először a Vatikánt XI. Pius pápa és auton elment a lateráni bazilikába, hol 50 évvel ezelőtt pappá szentelték. — Másnap dec. 21-én tartotta ünnepélyes keretek között — 50 éves papságának emlékére — aranymiséjét a szt. Péter-bazilikában, amelyen egész Róma a magas diplomáciai karral élükön és több mint 100.000 zárandok a világ minden tájékáról vett részt. — Egyházközségünk sem feledkezett meg ezen kiváló eseményről és január 5-én délelőtt ünnepélyes szentmisében, mely alatt sokan a szentáldozáshoz is járultak, este meg családias hangulatú műsors estély keretében fejeztük ki ragaszkodásunkat, hódolatunkat Szentatyánk iránt, egy szívvel kiáltva a jó Istenhez: „Tartsd meg Isten Szentatyánkat, Krisztusnak helytartóját.”

Legközelebbi Szent-Antal-Estélyünk február 9-án este 7 órakor lesz a szokott helyen, melyre szeretettel elvárunk minden érdeklődőt. Előadásra kerül: Az analfabéta tanfolyam és A sakk-matt 1—1 felvonásos vígjátékok.

Templomi kis énekkarunk szorgalmasan próbázik, hogy énekével minél kedvesebbé tegye a vasárnapi istentiszteleteket és vozóbbá a templomot. — Minél nagyobb lesz az énekesek száma, annál biztosabb a szép siker, azért tisztelettel kérem a kedves nőket és férfiakat, aki szeretnek énekelni, hogy jöjjenek s álljanak be az énekkarba. — A próbákat a róm. kath. iskolában tartjuk hetenkint: a nőknek szerdán este 8—9 és pénteken 7—8 óráig; a férfiaknak hétfőn és csütörtökön ugyancsak este 1/29—1/210 óráig.

Egyházi anyakönyvből. A keresztség szentségében részesült január hóban: Sata Gáspár, Rácz Olga, Cosler Antonia, Bábinszky József, Gál László és Simon András csecsemők.

Egyházi házasságot kötöttek Novakovits János — Veres Berta; Fazakas Sándor — Szöcs Katalin; Kiss János — Simon Erzsébet.

Meghaltak: Kovács Anna (Nagy Béla felesége); rövid, de heves testi fájdalmak ragadták ki az élők sorából. Halála előtt felozásban és utolsó kenetben részesült, temetésén a nagyszámú gyászoló közönség megrázó jeleneteknek volt tanuja. Továbbá Stucklich Anna, szül. Föhninger. Hosszas szenvedése alatt a kórházban gyakran részesült a szentségekben így halála előtt egy nappal is. Jó kath. életével, példás türelmével mindnyájunk tiszteletét kiérdemelte. Mindkettő a Szent Kereszt Hadseregnek tagja volt, utóbbi hozzá még csoportvezető. Az egyesület tagjai lobogó alatt zárt sorokban vettek részt a végtiszteleten.
R. I. P.

Szabad-e bálba menni?

Szabad, ha nem játszol erényeddel, ha nem rontja a lelkedet és a más lelkét!! És: A táncból veszedelem származhatik a lelkedre, tehát résen lenni!...

Ne légy vakmerő s ne gondold, hogy kivétel nélkül végig csinálhatsz minden táncfigurát. Vigyázz, neked is van véred!!! Akivel egy szenvedélyes éjszakát végig zülltél erotikus táncolással, az nem fog soha komoly házassági szándékkal rád gondolni.